

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. V. Vocatio ad peccata fugienda; & mundus Christo aduersarius, ob
sex ingentes eius miserias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

ter enim esurire censendus est, qui statim atq; hospitium ingreditur, mensæ accumbit, vt cum hospite cænet. Et quasnam escas existimas illum in hac cæna appetere, nisi animam tuam, ipsumque cor tuum: quod gratiâ suâ in aliud valde dissimile commutans, cordi suo vniet. Nec tu tamen famelicus remanebis: nam & tu cænabis cum illo, fumesque delicatissimos, quos ille afferet, cibos; quemadmodum postea dicemus. Si aut ipsius vocationi resistens, esurientem dimiseris: timendum, ne forte tibi sicut infructuosa fico maledicat: teque ob tuam repugnantiam derelicto, ad aliam animam accedat, quæ illum admittens, famem satiet, tuam prius esurientis. Propterea enim dixit: *tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam*, quasi dixerit: siquidem adest tibi diuina vocatio, te ad meum obsequium inuitans, da illi locum, & fac iuxta illius ductum: alioquin alium loco tui vocabo; cui quam tibi non obedienti denego coronam, dabo obedienti. Nec existimes miser homo, magnoperè DEVM indigere ad suam Ecclesiam cœlumque condendum: tu potiùs Deo indiges, vt eò peruenias. Quare si eius in te studio & fauore, quem tibi offert, indignum te facias, quæret ipse, qui eam beneuolentiam acceptet; & in locum alicuius *k Iudæ*, aliquem constituet *Matthiam*; & in locum *l Simonis Magi*, conuertet in *Saulum*. Quod si etiam innumeros rebelles ipse repellat, & non conteret, totidem alios stare faciet pro eis, & in eorum locum substituet; proque vase vno confraçto, aliud ex eadem massa frabricabit, quod sit *o vas misericordie*, in quo diuitias collocet gloriæ suæ, quas *in vas à se* repulit. Ac denique si tu cibum dare renuas, quem ille petit; nouerit alium quærere, qui det sponte copiosum. Nam siue hoc, siue illo modo; siue apud te, siue apud alium, adhibebit ipse media efficaciora, vt satiet suam famem.

Christum
reficiens sa-
tiatur.

Apoc. 3. 11.

Acto. 1. 23.

Cap. 8. 13.

o.

n Cap. 9 7

Job. 34.

4.

Rom. 9.

12.

CAPVT V.

VOCATIO AD PECCATA FUGIENDA:

& mundus Christo aduersarius, ob sex ingentes eius miseras.

AGREDIMVR tractationem de diuinis vocationibus in particulari, quarum prima spiritualem intendit peccatorum mutationem: educendo eos ex loco detestando valdè, ipso scil. mundo cuius princeps est Dæmon; & cuius ipsi ob peccatum sunt membra: vt in alio excellenti valdè, qui est Ecclesia Christi D. N. eos collocet: faciens illos viua eius membra per fidem, simul cum gratia & charitate. Et quamuis vtrumque simul fieri soleat, agemus tamen de singulis seorsim: referentes in hoc capite omnia mala quæ sunt in

Tom. 1.

E

mundo

mundo eo modo, quo ipsamet vocatio solet cœlesti lumine ea manifestare: vt ea fugientes, euadamus.

PRÆMITTIMVS VERÒ, intra spectabilem hunc mundum, qui est opus Dei, ac proinde bonum (quemadmodum omnia opera manuum eius sunt bona) esse mundum alium nequam, congregationem scilicet peccatorum: & hic est de quo dixit ipse Saluator: quod sit hostis iustorum: a quia de mundo (inquit) non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. qui non potest accipere spiritum veritatis, à quo iusti sanctificantur, quamdiu in sua perfidia permanserit; & in omnibus Christo, eius doctrinæ, vitæq; aduerlatur. Nam (vt ait S. Ioannes) c mundus totus in maligno positus est. d & omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ. quem idem S. Ioannes in mystico sensu appellat e ciuitatem magnam, que vocatur spiritualiter Sodoma, & Aegyptus, ubi & omnium Dominus crucifixus est: Dicitur autem ciuitas magna, ob innumeram plebis multitudinem, quâ illa complectitur; quia f stultiorum infinitus numerus ambulat per latas eius plateas: & festinant per g vias latas, qua ducunt ad perditionem: est Aegyptus ob tenebras, idololatriam, superstitiones, & errores, quibus implicatur. Est Sodoma, ob gulam, ebrietates, luxuriam & alias abominationes, in quibus versatur, carnis suæ sequens appetitiones. Et his peccatis crucifixit filium Dei, siquidem ipsa in causa fuerunt, cur crucifigeretur, imò (vt ait Apostol.) h rursum sibi metipsis, & quasi quotidie ipsum crucifigunt.

HINC apparet, mundum hunc duas habere partes, alteram alterâ detestabiliorem. PRIM A est congregatio infidelium, qua significatur per Aegyptum, tota tenebrosa: eò quòd miserandâ ignorantia, & intellectus obscuritate neget verum Deum, verumque hominum Saluatorem Christum D. ex quo in varios errores deceptionesque labitur. ad hanc mundi partem pertinent Idololatræ, Iudæi, Saraceni, & Hæretici, ceterique infideles omnes: qui simul cum infidelitate innumera hauriunt peccata, & omne genus vitiorum. Altera pars est, congregatio reliquorū peccatorum; qui, etsi veram fidem retineant, viuantque in ipsa Ecclesia, i factis autem (vt ait Apostol.) Deum negant, & Christam: imitantes ipsos infideles; itaque vitam suam instituentes atque si fidem non haberent; nec legem, quæ ipsorum peccata prohiberet. quibus dixit Ioannes: k nolite diligere mundum, neque ea qua in mundo sunt: si quis diligit mundum, non est charitas Dei in eo. Et quoniam hi non tam ex errore intellectus, quam prauas voluntatis ac sensualitatis propensiones sequantur, significantur per Sodomam. cuius peccata recensuit Ezechiel, dicens: l hæc fuit iniquitas Sodoma: superbia, saturitas panis, & abundantia, & onum ipsius, & filiarum eius: qua manum egeno & pauperi non porrigebant.

§. 1. *Tres huius mundi miseria.*

QUIS referre poterit extrema scelera & miseria, ad quas mundus pertingit, cui huiusmodi nomina & compellationes conueniunt? Quod si Elenchum quendam eorum, in quo illa quasi ad viuum depinguntur videre velis, audi quæ Sanctus Ioannes de ciuitate Babylonica referat, in qua miserimus hic mundus descriptus & adumbratus erat; a *Vidi, inquit, mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemia, habentem capita septem, & cornua decem. Et mulier erat circumdata purpura & coccino, & inaurato auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione & immunditia fornicationis eius. & in fronte eius nomen scriptum: Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum & abominationum terra. Et vidi mulierem ebriam de sanguine Sanctorum, & de sanguine Martyrum IESV. Quod potuit exemplar magis viuum depingi scelerum & iniquitatum huius mundi, qui vera est Babylon, & confusionis ciuitas, super plurimas aquas fundata, super innumeros scilicet, populos, omnes lubricos ac perituros, quos illa complectitur?*

a Apoc. 17. 5

Etvs prima proprietas & calamitas est, quod eius sedes ac præcipuum fundamentum innitatur Dæmoni, per illam bestiam significato, qui mulierem sustinet, portatque ab vno loco in alterum. Quicquid enim nequam hic mundus, & congregatio ipsi addictorum facit, id facit, sequendo suggestionem impulsūque ipsius Dæmonis. Et quoniam hæc bestia non est freni capax, non tendit, quò illam ducit, qui ipsi insidet; sed quò ipsa vult, illum ducit: ipsa enim iniquos regit ac gubernat; & propterea b *Princeps mundi huius* appellatur, c *Rektor tenebrarum*, & d *Rex super omnes filios superbia*, cuius corpus plenum est nominibus blasphemia. Usurpat enim sibi, suisque filiis titulos & nomina diuinitatis propter quæ vocari & tractari volunt tanquam Dij. Quæ itaque maior esse potest miseria, quam effreni aded bestia insidere, & ab hoste aded crudeli duci ac gubernari! cuius crudelitatem *coccineus* siue rufus color manifestat: non enim saturatur nisi peccatorum sanguine, quo blasphemia nomina scribit inclinando, malifque suis exemplis omnes implendo, vt (quemadmodum dixit Isai. 52. 5. Roman. 2. 24.) *ingit tota die nomen DEI, eiusque sanctorum blasphemetur.*

I.
Mundus
Dæmoni
innititur.b Ioan. 14.
30.
c Ephes. 6. 12
d Iob. 41. 25.

HINC secunda mundi miseria exoritur, quòd scilicet fundatus ille sit, & f *positus in maligno*, & in septem vitijs capitalibus, per septem bestia capita significatis, de quibus dixit Angelus S. Ioanni, quod g *essent septem montes, super quos mulier sedet, & septem reges, qui illa gubernant.* Si enim rem

2.
f Ioan. 5. 19.
g Apoc. 17. 9.

Peccatis.

bene consideremus, septē illa vitia, quæ Capitalia appellamus: Superbiam, Gulam, Luxuriam, Avaritiam, Iram, Inuidiam & Acediam, tanquā septem montes sunt, in quibus sedent peccatores, proficiētes in omni genere peccatorū; & animo deliberato in illis persistentes, & qui plus in illis creuerūt, tanquā reges & principes sunt nequā huius mundi; vt qui proximi & vniti sunt ipsi bestia, cuius sunt instrumenta ad oppugnandum DEVM, decemq; diuinæ legis mandata. Qui quod sunt potestate maiores, eò sunt etiā nequiores, trahentes post se minores, iuxta illud Ieremiæ de optimatibus populi:

h. Iero. 5. 5.

h. Ecce magis hi simul confregerunt iugum legis, quàm pauperes, & vulgares homines. Quæ igitur miserior esse potest ciuitas, quàm cuius fundamēta sunt vitia; cuius Reges & Gubernatores sunt insigniores peccatores; cuius peccata sicut montes creuerūt; cuius optimates, capita sunt Sathanæ, & instrumenta Draconis ad eius conatus perficiēdos & promouēdos. O infelices ciues, quibus tales gubernatores in sorte contigerunt: siquidem, i. qualis rector est ciuitatis, tales & inhabitantes in ea.

i. Eccl. 10. 2.

3.

SE D vltcrius adhuc progreditur hæc miseria, eò quod mera infelicitas, falsæ felicitatis pallio contegatur. Miser enim hic mundus felicitatem suam ponit in diuitijs, quas *k oculi concupiscunt*; in voluptatibus, *quas appetit caro*; & in vanis honoribus, quos *ambit superbia vite*. Magnam reputat felicitatē, quod possit *purpura & coccino indui; auro & lapidibus pretiosis ornari; ac margaritis circumdari, ad iactantiam & vanitatem suam ostentandam*. Omnia autem hæc, quæ exterius splendent, sunt *poculum aureum*, quod tenet *in manu sua plenum abominatione & immunditia*, quod propinat suis ciuibus. *Poculum etiam est aureum, sensuum illecebrarum appetitio, gula, ebrietate, luxuria, milleque alijs vitijs refertum*. Hic est *l. calix aureus Babylonicus, inebrians omnem terram: de cuius vino biberunt omnes gentes*; & idē inebriata & commota sunt; iudiciumque ad eò amiserunt vt Deos falsos adorarent; & ratio filiorum huius sæculi ad eò fuit perturbata: vt effrenes suos appetitus sequentes, in omnia vitiorum genera præcipitentur. Ab his enim tribus venenatis fontibus innumera-

k. 1. Ioan. 2. 16.

Et falsa felicitate.

Iero. 51. 7.

fluunt peccata, quæ corda inficiunt hominum sæcularium, *in qui bibunt sicut aquam iniquitatem*; calicis potius splendorem; quàm ipsius haustus venenum attendentes; seseque *n colore vini splendentis in vitro*; eiusque sapore, cum *blandè ingreditur* oblectantes: nec attendentes, quod *in nouissimo* (vt ait Sapiens) *mordebit vt coluber, & sicut regulus venena diffundet*. O cæci filij Adami terreni, qui suo peccato fundamenta iecit ciuitatis peruersi huius mundi! cur Patrē illum vestrum imitamini, pomum, in quo *la mors latet, comedentes? o sepulchra dealbata, quæ foris apparent hominibus speciosa, intus autem plena sunt ossibus mortuorum, & omni*

m. Iob. 1.

16.

n. Prov. 23.

31.

o. Matt. 23.

1.

spurcia

spurcicia & hypocriſi! quomodo non horretis factorem veſtrum interiorē qui omnem iſtam externam pulcritudinem deuorabit: ô munde munde qui nihil aliud, quàm ſolum mundi nomen retines, eò quod mundus qui dem ex manu tui creatoris prodijſti; ſed in vita ipſa totus es ſordidus, & vomitum prouocas: opera enim manuum tuarum te totum deſcēdā- runt.

§. 2. De tribus alijs eiſdem mundi miſerijſ.

QVID verò dicam de cæcitate & ſtultitia, qua idem mundus ſuam iac-
 etat immundiciam: quid enim eſt, quod a *in fronte eiſ ſit ſcriptum*
nomen Babylon magna, mater fornicationū & abominationum terre, niſi quod
 iacet ſua ſcelera manifeſtē: nec dedignetur ea promulgare: b *frons,* inquit
 Jeremias, *mulieris meretriciſ facta eſt tibi, noluiſti erubere,* talis videri: vultū
 tuum ſine pudore aperis, vt cognofcaris: quia verè qui illum viderit, quis
 tu ſis ſtatim agnoſcet: Nā *peccatum tuum quaſi Sodoma pradicat, nec abſcon-*
dit: quia nō erubefcis, quòd illud habeas. d *Quid itaque gloriariſ in malitia,*
qui potens eſt in iniquitate patrandā? ô incredibilem malitiam, quæ conſue-
 progrefſa eſt, vt gloriam tuam in eo colloces, quod eſt ſumma ignominia
 dignum. Ecquis dignè explicare poterit miſeriam, quam ipſo tuo rō nine
 præfers? Neque enim ſine cauſa Angelus, qui hanc figurā Sancto Iohanni
 oſtendit, antequàm eā explicaret, hoc verbo, *Mysterium,* eſt uſus; vt intel-
 ligeremus, magna in eiſ ſignificatione arcana latere: multo que maiores
 eſſe miſerias, quàm exterius appareat. Quis etiam conſuſionem illam ex-
 plicare poterit, quæ latet in eo, quod vocetur *Babylon?* quis ſecunditatem
 deteſtandā, quæ *matris* nomine adumbratur: quis Idololatrias referet v-
 troque nomine *fornicationum & abominationum* comprehenſas? Quæ idola
 non adinuenit mundus: quos falſos DEOS non eſt venerationis: omite in-
 numera gentiū idola, & in illa oculos conijce, quæ reliqui mundi homi-
 nes colunt: & inuenies, quosdam *pecuniam* vt *idolū* adorare; alios *ventrē*
pro Deo habere, alios inanis gloriæ *Soli claraq; Luna* famæ genua ſua fle-
 ètere, abijciantes tanquā adulteri legitimum DEVM ſuum, vt ficto DEO ſeſe
 ſubijciant. Quod ſi aliqui manifeſtē hos DEOS non adorant, id tamen fa-
 ciūt occulte, h *unſquiſque in abſcondito cubiculi ſui ſcelera multa patrant;*
 exterius verò manifeſtantes myſteria: quales ſunt hypocriſtæ, qui ſanctita-
 tem oſtentant, vt honorem ex ea habeant. O mundum abominandū, qui
 dum te manifeſtas, malo tuo exemplo eſt alijs ſcandalo; quādò verè te oc-
 cultas, alios decipis tua fictione & hypocriſi! ſemper virtutem horres, li-
 cet interdum honorem ex ea venis: mactans inſtar lupi oues, vt ea-
 rum pelles induens, decipias innocentes.

4.

a Apoc. 17. 5

b Ier. 3. 3.

c Iſai. 3. 9.

d Pſal. 31. 3.

Gloriaſur
n peccatiſ.

e Ephes. 5. 5

f Phil. 3. 19.

g Iob. 31. 26

h Ezech. 8.

12.

5.
i Apo. 17. 6.
Mat. 23.
5.
persequitur
istos

PRAEDICTAS tuas iniquitates quinta hac addita impietate obfignas. Non enim satis tibi esse putans, quod sis nequam, bonos crudelissime persequeris, ut à parte tua eos stare facias. *i Vidi*; inquit, *mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine Martyrum Iesv.* O ebrietatem detestandam! ò furiam verè infernalem! quæ non nisi iustorum sanguine satiariis, ut *k veniat super te omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram, à sanguine Abel iusti, vsque ad vltimum iustum qui futurus est in terra!* Quemnam iustorum non es crudeliter persecutus? quosdam enim facultatibus spoliis, alios honore; alios in sua quiete perturbas; alijs etiam vitam ipsam adimis. Et cum sis adè impius, in hoc vno tamen, si ita loqui licet, bonus es: quòd, cum bonos persequeris, eos efficis clarissimos sanctos: tu enim illustrissimos facis Martyres, patientissimos Confessores, Virgines purissimas, inuictos Doctores ac Pastores. Sed hoc ipsum non tuæ, sed magni nostri Dei bonitati tribuendum est, qui ex adè horrendis tuis malis elicere nouit adè præclara bona; cum tu adè sis malus, ut ex ipsimet bonis magna elicias mala.

6.
i Apo. 17.
16.
Secum ipse
pugnat.

SED fortè inter tuos ipsos integra & perfecta pace frueris, etiam si persequaris extraneos. *i Decem cornua* (ait Angelus S. Ioanni) *que vidisti in bestia: hi odient fornicariam, & desolatam facient illam: & nudam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igni concremabunt.* Quid autem hoc est, nisi viua imago extremæ mundi miseriæ? qui non modò bonos oppugnat, ut peruertat; sed iustis Dei iudicijs, tum secum ipse, tum cum ijs, qui ex parte eius sunt in cõtina pugna versatur: alijs aliorum felicitati insidiantibus: ex quo prouenit, ut eadem illorum felicitas in omnibus conuertatur infelicitatem & miseriam: Instar enim nefrendum sub quercu, se ipsos lancinant, ut glandes præripiant.

SI enim, quod in mundo geritur, accuratè perpendas, inuenies, omnes cupiditates facultatum, deliciarum, & honorum, semina esse bellorum, litium, calumniarum, testimoniorum falsorum, latrociniorum, homicidiorum, & adulteriorum: quæ hanc Babylonicam ciuitatem perturbant, confusione replent, ac tormentis, quia alij aliorum sunt carnifices, ita ut interdum fratres ipsi, & amici, crudeliores fiant tyranni. Hunc miserimum mundi statum deslebat Micheas Propheta, cum dixit: *m Va mihi, quia factus sum, sicut qui colligit in Autumno racemos vindemia, non est botrus ad comedendum: praeoquas ficus desiderauit anima mea, nec inuenit. Perit Sanctus de terra; & rectus in hominibus non est: omnes in sanguine insidiantur, vir fratrem suum ad mortem venatur. Malum manuum suarum dicunt bonum: princeps postulat, & iudex in reddendo est: & magnus locutus est desiderium anime sue, & conurbauerunt eam. Qui optimus in eis est, quasi palurus; & qui rectus.*

quasi

Inaspina de sepe. Nolite credere amico, & nolite considerare in duce: ab ea, qua dormit in sinu tuo, custodi claustra oris tui. Quia filius contumeliam facit patri, & filia confurgit aduersus matrem suam, nurus aduersus socrum suam: & inimici hominis domestici eius. Omnia hæc sunt verba Prophetæ. Quæ igitur maior esse potest calamitas, quàm si pars aliqua eius mundi sis, qui adeò sit rationi contrarius? Si enim iuxta eam viueretur & ageretur, princeps deberet lites interciderere: qui tamen ipse iniusta proponit postulata; Iudex rectas & iustas deberet proferre sententias: qui tamen facile prensatur; Qui magnus est deberet terræ pacem quærere: qui tamen illam turbat; Amicus deberet esse amico fidelis: qui tamen illum decipit; Dux belli militem suum protegere deberet: & ipse tamen eum tradit, Filius honorare deberet parentem: qui tamen eum afficit ignominia; filia deberet matrem amore prosequi: qua tamen insurgit contra illam; frater deberet fratrem tueri: qui tamen mortem illi adsciscit; Vxor deberet marito esse fidelis: qua tamen illum supplantat; famuli ac domestici deberent esse Domino amicissimi: qui tamen occulti sunt inimici. Quòd si talia faciunt Principes; quid tyranni facient? si minus mali in mundo, sunt quasi spina de sepe: quales erunt pessimi? si non est fidelitas inter filios & fratres, quomodo erit inter extraneos? si iudices à suo Tribunali veritatem & iustitiam exterminant: vbi illa inueniet hospitium? Quòd si domestici misericordiam & charitatem è domo exturbant: vbi inueniet, qui illam recipiat?

u Isa. 59. 3.

APTISIME verò alius Prophetæ eodem spiritu dixit: *n Manus vestre pollute sunt sanguine, & digiti vestri iniquitate: labia vestra locuta sunt mendacium, & lingua vestra iniquitatem fatur. Non est qui inuocet iustitiam, neque est qui iudicet vere: sed confidunt in nihilo, & loquuntur vanitates: conceperunt laborem, pepererunt iniquitatem. oua aspidum ruperunt, & sic sunt alijs occasio hauendi venenum: vel aranea texuerunt, vt paruulos capiant: qui comedenti de ouis eorum morietur.* Veritas corruit in plateis, & equitas non potuit ingredi. Et facta est veritas in obliuionem: & qui recessit à malo, prada patuit, & persecutioni. Quæ igitur maior miseria esse potest, quàm quod desit mundo veritas & virtus: qua duæ sunt pretiosissima terræ gemmæ quibus homines excellunt bestias, fiuntque similes Angelis, & Dæmoniorum aduersarij: quibus tamen è medio sublatis, euadunt bestijs peiores, Dæmonibus perfimiles, & hominum nobilitate indigni.

u Isa. 59. 14.

Veritas & Virtus exulant.